

сеца, кѣту имъ ся напасѣтъ и управѣтъ волове, почвѣтъ да цѣпѣтъ земѣ за угѣры. *Пк. 51.*

Напѣвъ *с. м.* напѣвъ: Защото отъ вситѣ гори и рѣки, Сѣдѣн-ки и свадѣи, хорѣ и тѣлки Напѣвѣтъ сбрахѣ, въздишкѣтъ сляхѣ, На самата старостъ ви наметѣта копахѣ. *В. Поля. 125.*

Напекѣ *м. св.* **Напѣчамъ** *м. дл.* 1) напеку, напекаю (*напр.* хлѣбы). 2) припеку, припекаю, нагрѣю, нагрѣваю: По пладѣтъ, понеже слѣпцето бѣше много напекло, опѣзи паламницы бѣхѣ ся теглили изъ лѣсѣтъ подѣ сѣнкѣ. *Р. С. 136.* Гайдари-тѣ си гласѣтъ само гайдѣтъ и напичѣтъ тѣпанѣтъ да гѣрми. *Ч. 75.*

Напервание *с. с.* гордѣливостъ, надменность: Полуоплашенъ отъ много глаголанieto и наперванieto на нашии Димитаръ. *Л. Д. 1876 р. 126.*

Напѣтъ *пр.* молодцоватый, прекрасный: Предѣ любовитный остѣръ зракѣ На нашии напѣтъ юнакѣ Прѣдстави се чаровенѣ рай. *Пс. 11—12 р. 136.* По българскитѣ дворища Напѣтитѣ дѣвойчета се отъ вода завѣрщале. *ib. 139.*

Напечѣлѣ *м. св.* наживу. **Напечѣлѣ** *са* наживусъ: Въ муха-рабето хората ся напечѣляхѣ. *Л. Д. 1869 р. 179.*

Напечѣтвамъ *м. св.* напечатаю.

Напѣж *м. св.* **Напѣвамъ** *м. дл.* Колко дѣвойки съмѣ видвалѣ да си напѣвать на суровѣ годияж прѣстени ти да си гадкатѣ за ури-саника си! *Л. Д. 1874 р. 170.* **Напѣж** *са* напоюсъ: Ке загинишъ уще млада, На пуста младосѣ неодена, На рухо ненаюсена, На оро нена-играна, На песни ненапеана. *М. 78.*

Напѣвка *с. ж.* **Напѣвица** *ум. тостъ:* На трапезѣтъ отъ като ся донесе третето ястѣи и ся испѣ 3—4 напѣвки, засвирватѣ гайдѣтъ юна-шки пѣсни (това свиренѣ ся казва: „на небетѣ“). *Ч. 77.* Тука са на-пѣваха страшни напѣвицы за царѣ Вилхелма. *Л. Д. 1875 р. 16.*

Напилѣсамъ *м. св.* Оти ке си одамѣ младо калинджиче, Мла-до калинджиче младо корабарче. Мошне ти сѣ молямъ, вѣтеръ ка ке духне —, да не напилесашъ, Оти ке сетѣ тѣ мои-те издиhi. Мошне ти сѣ молямъ, роса ка ке роситѣ —, да не напилесашъ, Оти ке сетѣ тѣ мойте дробни солдзи. *М. 384.*

Напѣпамъ *м. св.* **Напѣцвамъ** *м. дл.* нащупаю, нащупываю: Като напѣпахѣ желѣзната врата, издигнахѣ я и слѣзохѣ на долу по една камѣнна стѣлба. *Х. I, 162.* Стефанаки снѣ кокошкѣтъ, напѣпа и айцата. *Зк. 84.* И рибата (на колата) штѣтъ раскрадѣтъ и пана васѣ ште напѣпатѣ. *Тб. 93.*

Напѣпрамъ *м. св.* приправлю перцемъ, обмакну въ перецъ: На-кваси го, в' реколѣ Арапотѣ, мало-ото ти пѣрсте во вода, после на-